

Turlnys

1 SKYRIUS. DAR VIENAS NUOTYKIS.....	9
2 SKYRIUS. Paulas.....	24
3 SKYRIUS. pAtik Ti mAgljA.....	40
4 SKYRIUS. Po kOI okAzljOs lApaiS.....	54
5 SKYRIUS. Tamsl fiG ra.....	70
6 SKYRIUS. Sek PaskUi pAukŠT!.....	80
7 SKYRIUS. StaiGmenA anToniJui.....	91
8 SKYRIUS. PI unKsnoS.....	104
„V Jo rAiteLio“ ŽUrnaLas.....	120

1 SKYRIUS

D V nA nU yK

– O ne, krioklys! – suriko Maksas.

Sulaikęs kvapą jis žiūrėjo, kaip žaislinis laivelis metėsi pirmyn, pagautas veržlios, per uolas vinguriuojančios srovės. Staiga mažytis medinis laivelis pakibo tarp vandens ir oro. Tada smigo žemyn nuo uolos.

– Valio! – sušuko Sofija. – Tai buvo geriausias mūsų maršrutas. – Ji pasilenkė virš upelio ir iš krūvos lapų bei šakelių sukonstravo naują laivo modeliuką.

Šalti lietaus lašai nuriedėjo mergaitei per sprandą, ir ji suspigo:

– Šis lietus nė nežada liautis! – Sofija pažvelgė pro prieplauką į smėlio paplūdimį. Ten oras atrodė tirštas tarytum miglota pilka uždanga. Mergaitė leido vasarą su tėvais Žvaigždėtojoje įlankoje ir tai buvo pirmoji jų diena be saulės.

Maksas nusijuokė.

– Senelis žinojo, kad artinasi lietus, nes šių ryt, kai buvome jo laive, pastebėjo halą aplink saulę. – Kaip buvęs žvejys, Makso senelis išmanė viską, kas susiję su oru, jūra ir laivais. Jis netgi padėjo išdrožti medinį laivelį, su kuriuo vaikai galėjo žaisti.

Modeliukas atrodė išties smagus, bet Maksas niekaip negalėjo liautis galvojęs apie tikrą laivą, kuriuo kartu plaukė Sofija.

Jo žvilgsnis nuklydo į už nugarų augantį mangrovių mišką.

Sofija atkreipė jo dėmesį.

– Ar tu galvoji tą patį, ką ir aš? – paklausė mergaitė.

– „Vėjo raitelis“? – tyliai sušnibždėjo Maksas, kad niekas neišgirstų.

– Būtent.

Vos prieš kelias dienas senas burlaivis, kurį jie surado mangrovių miške, stebuklingai pavirto naujutėliu laivu ir nuplukdė juos į Havajus. Ten abu patyrė nuostabių nuotykių.

– Ar mudu tikrai plaukėme per vandenyną? – paklausė Maksas. Visa tai atrodė lyg sapnas.

Sofija nusijuokė:

– Žinoma, kad taip. Tikiuosi, vieną dieną galėsime tai pakartoti. – Vakar jiedu bandė

įlipti į laivą ir pasukti girgždantį medinį šturvalą. Tačiau šį kartą nieko neįvyko.

– Niekad negali žinoti, – tarė Maksas. – Spėju, mums tereikia palaukti ir viską pamatysim.

Sofija atsiduso.

– Aš niekad nemokėdavau kantriai laukti. – Ji padavė Maksui medinį laivelį.

Maksas jau ruošėsi jį imti, kai kažkas staiga nusileido ant gretimos uolos.

Kryk kryk! Žvelgdamas

į Maksą, kiras

linktelėjo savo

balta galva.

